

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Весна Ђоровић Бутрић је рођена у Земуну, 29. маја 1958. године где је завршила основну школу и Земунску гимназију.

Стигла је на Филолошки факултет 1977. године и из њега изишла с дипломом професора југословенских књижевности и српскохрватског језика 1981.

У Радио Београд је примљена 1983. године.

Већ 1984. почиње да ради емисију *Поштована децо*.

Дечја редакција Радио Београда и уредник Драган Лукић били су место где су почеле и да се нижу прве приче, потом и књиге за децу.

На Телевизију Београд, у Образовни програм, отишла је 1993.

Непуних десет година је радила емисију *Тријих*.

У Радио Београд се вратила на место одговорног уредника редакције, 2003.

Ту је почела, ту је и данас.

Написала је књиге за децу:

Цейно ѿиле, 1989.

Шша је унуѿра, 1995.

Улица на љуљашки, 1999. – награда „Невен“

Кућа на концу, 2000.

Бићу сновослајач, 2001. – награда „Сигридруг“ за монодраму за децу

Осѿавиѿи код Руже, 2003. – награда за роман за децу „Раде Обреновић“

Видим ѿе – не видим ѿе, 2005.

Унаѿрашке, 2007.

Жуѿо је ѿлаво, 2008.

Знам, 2011.

Награда „Змајев штап“, 2004. – писац, домаћин Змајевих дечјих игара

Награда „Сунчани сат“ Центра за културу „Сирмијум“ за књижевно дело и подстицај дечјег стваралаштва – 2013.

У Радио Београду и данас уређује Програм за децу и младе.

Поносна је на *Фамилиологију*, причу о породици и за породицу.

Своју пордицу чува на Дорћолу.

Тај део Београда је постао важан оног часа кад је Матија стигао из породилишта на дорћолску страну Дунава...